

[Lange.]

forhold til den højtærede Landbrugsminister, men enhver, der hørte det ærede Medlems første Udtalelser, vil jo være fuldkommen klar over, at det ærede Medlem sagde, at han ikke troede, at Kornproduktionen med de nuværende Priser var rentabel, og nu anden Gang sagde det ærede Medlem, at den ene Landbruger ikke skulde lukrere paa den andens Bekostning. Men det ærede Medlem har jo ikke nogen Baggrund for at sige om Folk, at de lukrerer paa andres Bekostning, naar det ærede Medlem maatte indrømme, at han ikke troede, deres Produktion var rentabel.

Johs. Clausen: Den højtærede Minister og det ærede 9de Medlem for 6te Kreds hævder stadig, at det er nødvendigt, at Svineordningen og Kornloven følges ad, men jeg har endnu ikke faaet nogen saglig Begrundelse for, at det er nødvendigt. Forholdet er jo det, at med Hensyn til Svineordningen har vi kun en Bemyndigelseslov, og derudover har Slagterierne i Virkeligheden skabt de Rammer, hvorunder Svinekortene skal fordeles til de danske Landmænd; medens Kornordningen er en ren og skær Lov, som Rigsdagen har vedtaget, og som har helt andre Formaal.

Den højtærede Minister og den ærede Ordfører for de Radikale fremsætter saa stærke Beklagelser af de Landmænd, som skal købe Korn; de var ret højt oppe i deres Udtalelser i Retning af at ynke de Landmænd, som nu skulde købe Korn, endog til en Pris af 13 Kr. 50 Øre, blev der sagt; det var saa svært at tænke sig, at der var nogle, som skulde lukrere paa andres Bekostning! Nu er Forholdet jo det, at de Landmænd, som skal købe Korn, først faar omsat deres egen Produktion til en høj Pris, skal vi sige ca. 20 Kr. pr. Tønde, gennem deres Afsætning af Svin med Svinekort; derudover skal de altsaa købe Korn — som det ærede Medlem for Det radikale Venstre sagde: de jyske Landmænd skal til at købe Korn til deres Svin i Sommer. Ja, jeg for mit Vedkommende kan nu ikke deltage i denne Medynk, fordi de paagældende, naar de har Svinekort til Svin, som de skal producere i Sommer, skal betale Korn med 13 Kr. 50 Øre. Naar de gennem Svineproduktion og Salg af Svin med Svinekort kan faa henimod 20 Kr. Tønden, er den Beklagelse daarligt anvendt, og at producere en hel Mængde Svin uden Kort er vi jo kommet ud over. Derfor vil jeg hævde, at denne Beklagelse falder paa et galt Sted; naar

Landmændene paa Øerne, som der jo blev talt om — jeg tænker ogsaa, det gælder adskillige i Jylland, og her paa Øerne gælder det jo ikke alene de store Gaarde, men Bøndergaarde o. s. v. —, nu let kommer til at skulle sælge deres Korn til 10—11 Kr. Tønden, tror jeg, denne Medynk er daarligt anvendt, naar den falder paa dem, derovre i Jylland skal fodre Kornet op paa deres Svin, hvis de har Svinekort.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) turde dog ikke gøre Forsøg paa at paavise, at de fleste Landmænd ikke er Kornkøbere, men han kunde ikke forstaa, at jeg, naar jeg havde den Opfattelse, at de var Kornkøbere og derfor ikke havde Fordel af Kornloven, saa kunde gaa med til Kornloven. Jo, det var, som jeg har sagt flere Gange, fordi jeg ansaa de Priser, til hvilke Korn kom ind i Danmark, for urimelige for dem, der skulde sælge Korn, og jeg har ikke ment det forsvareligt at lovgive kun for en Del af Landbruget; man maa lovgive for begge Parter, baade Kornkøbere og Kornsælgere. Men, har jeg tilføjet, naar man gennemfører en Ordning, der kun gavner den mindre Del af Landboerne, vel de større Landmænd, men den mindre Del i Antal, saa maa de mindre Landbrugere have en Fordel gennem Svinekortfordelingen. Det har de ogsaa faaet, og derfor maa de to Lovforslag følges ad, hvis man vil forandre disse Love; det er en Selvfølge, for ellers kan man risikere, da der er saa stor en Interesses modsætning mellem de to Parter, at det ikke bliver muligt at faa en tilfredsstillende Ordning for den ene Part, naar man forandrer Loven for den anden.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg ikke har udtalt, at Mellemdelen tjente for meget ved at handle med Korn; ikke et Ord har jeg sagt derom. Jeg sagde, at der er nogle, der mener det, men jeg har ikke gjort deres Ord til mine. Jeg tilføjede, at naar der blev saa stor en Skuffelse blandt Landmændene, baade Kornsælgere og Kornkøberne, var det, fordi man holdt sig til den Pris, der staar i Loven, gennemsnitlig 12 Kr., og saa troede mange Sælgere, at de skulde have de 12 Kr., og Kornkøberne regnede med, at de kunde købe til 12 Kr., men det var selvfølgelig umuligt; derfor er det, man er blevet skuffet. Men det betyder ikke, at jeg har udtalt noget om, at Mellemdhandlerne tog for stor en Avance.

Endelig vil jeg spørge: Hvorfor skal vi